

Nr.45/04.09.2019

Nr.35/04.09.2019

COMUNICAT

Vânzarea pădurilor

Cu 6,5 mil. ha. de păduri, România este a opta putere forestieră a Uniunii Europene. Situația nu este chiar rea dacă se ia în considerare biodiversitatea și valoarea pădurilor României, totuși nu se compară cu câtă pădure exista pe teritoriul României până în sec. XIX. Principatele române Valahia, Transilvania și Moldova erau cunoscute în întreaga Europă prin bogăția de păduri. De exemplu, Valahia în sec. XV era cunoscută de țările din centrul și vestul Europei ca Voievodatul Transalpinas prin similitudine cu zona Alpilor din centrul Europei, datorită formelor de relief și numărului impresionant de păduri. De reținut că Valahia sau Țara Românească cuprindea în acele vremuri Făgărașul, Amlașul, toți munții până la Dunăre și mare.

Transilvania avea numele, de asemenea, de la bogăția de păduri, iar Moldova, cunoscută prin pădurile din nordul și centrul voievodatului, prezenta dovezi de prețuire pentru păduri, ale unor domnitori precum Ștefan cel Mare, creatorul întinsei păduri de stejar Dumbrava Roșie. Pentru români, pădurea a însemnat mai mult decât o sursă de lemn și de hrană. În păduri, populația de pe teritoriul României și-a găsit întotdeauna loc de refugiu în fața invaziilor străine sau a molimilor cu care s-a confruntat de multe ori întreaga Europă. Astfel, pădurile au ajutat la supraviețuirea poporului roman în fața tuturor vitregiilor.

Pădurea merită recunoștința noastră și a generațiilor care vin, iar soarta ei nu trebuie să lase indiferent pe nimeni, de la simplu cetățean până la guvernanți, parlamentari sau președintele țării.

De aceea suntem surprinși că în această perioadă nu se întreprinde nimic în a stopa acel fenomen care dezonoarează atât țara, cât și pe reprezentanții ei și anume fenomenul de vânzare al pădurilor către străini. Nu este vina străinilor, ei sunt atrași de pădurile României, vin și le cumpără, iar cumpărarea de păduri din România poate fi privită de multe ori de aceștia ca o afacere care trebuie valorificată cât mai curând posibil pentru a nu cauza cheltuieli cu plantarea, întreținerea, îngrijirea, administrarea și paza acestor păduri. Problema este răspunderea celor care ar trebui să aibă grija acestei țări, cei care nu iau măsuri ca:

- aceste păduri să poată fi cumpărate de către străini doar în condiția menținerii pădurilor prin transformarea acestor păduri în parcuri naturale în care să se interzică tăierile de arbori;
- suprafața de pădure cumpărată de către străini să fie limitată;
- statul român să cumpere păduri din sectorul privat prin constituirea unor fonduri speciale la bugetul de stat (pe lângă pădurile care pot fi achiziționate prin efort propriu de către Romsilva).

Dacă nu vor fi luate aceste măsuri în România se poate întâmpla cu pădurile ceea ce s-a întâmplat cu terenurile agricole, știindu-se că în prezent mai mult de jumătate din suprafața agricolă a țării este vândută la străini. Problema este că la păduri, ciclul de producție nu este

cel de la culturile agricole care sunt în cea mai mare parte cicluri de producție anuale. La păduri ciclurile de producție sunt de 120-140 de ani, trei generații trebuind să investească într-o pădure pentru ca a patra generație să beneficieze de lemnul din acea pădure.

În Uniunea Europeană pădurile sunt în atenția tuturor țărilor și nu puține dintre ele au impus condiții sau au interzis vânzarea pădurilor către străini. În ceea ce privește România, considerăm că pădurea trebuie respectată, iar în acest fel sunt respectați strămoșii și eroii noștri, istoria acestei țări și viitorul ei.

Președinte
Marian Stoicescu

